

PHILIP VEERMAN • gezondheidszorg-psycholoog en deskundige op het gebied van de kinderrechten. Hij werkt bij het Jeugd Interventie Team in Den Haag nd.nl/opinie BEELD ISTOCK

WERK SAMEN MET DE GGZ

... Ggz-instellingen redden het niet alleen. Dat hoeft ook niet. Er zijn goede mogelijkheden tot samenwerking met andere organisaties.

Ruth Peetoom, voorzitter van de Nederlandse ggz (de brancheorganisatie van ggz-aanbieders) bracht begin deze maand een vervelende boodschap bij veel Nederlanders goed onder de aandacht. Het gaat volgens haar niet lukken om de lange wachtlijsten weg te werken. We kunnen het niet meer alleen, was de boodschap.

Mijn ervaring in Den Haag leert dat goede samenwerking van de ggz met andersoortige instellingen helpend is. Zoals het Jeugd Interventie Team, een organisatie die hier met subsidie van de gemeente maatschappelijk werk doet.

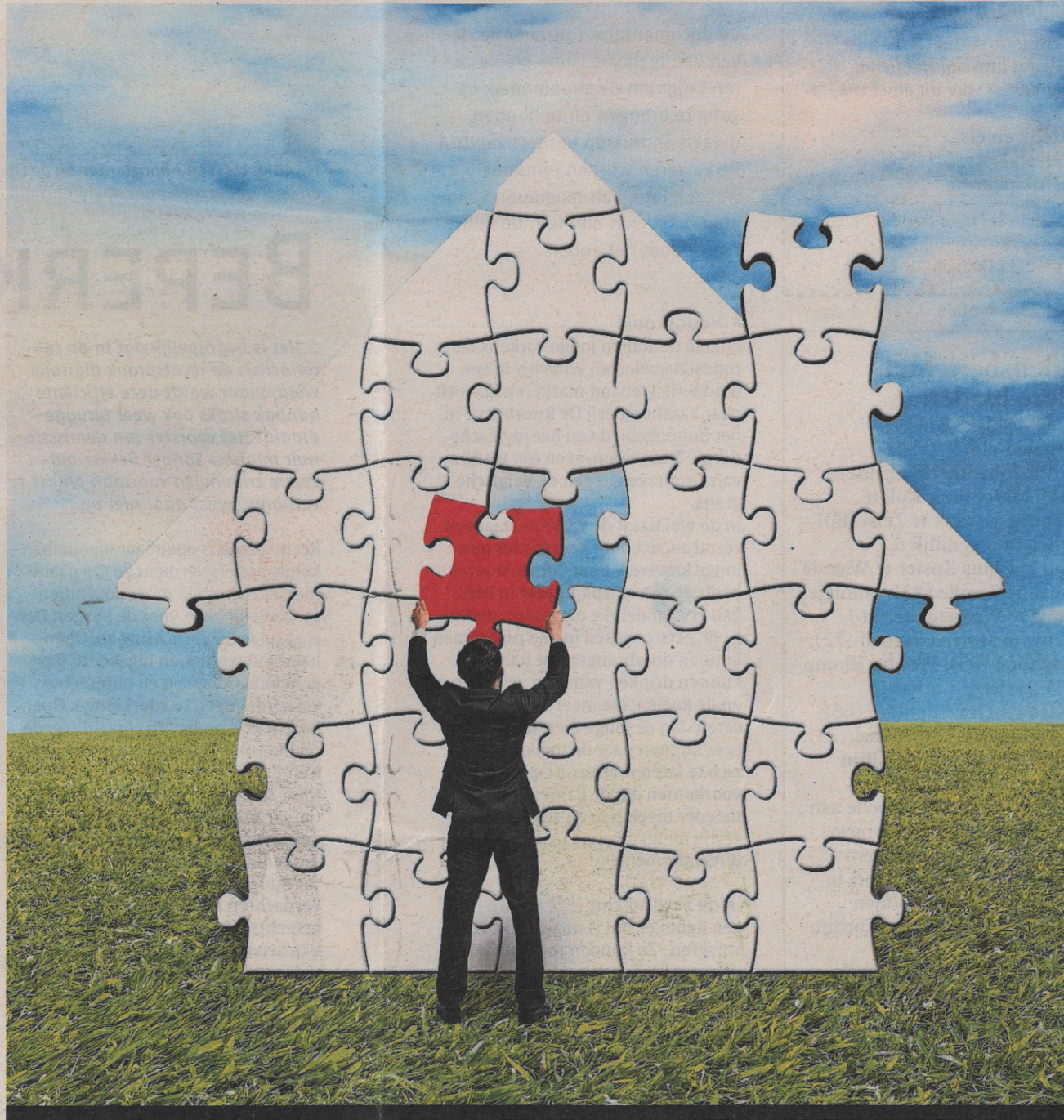
Volgens Peetoom blijkt uit nieuwe

Ook gebrek aan samenwerking veroorzaakt de lange wachtlijsten.

cijfers dat in de afgelopen tijd 15 procent meer jongeren zich hebben aangemeld bij de ggz, waardoor de wachtlijsten (bij jeugd-ggz) verder opliepen. Terecht stelde Peetoom dat veel problemen een maatschappelijke achtergrond hebben: 'Schulden, armoede, geen dak boven je hoofd. Als er problemen zijn op je werk dan is dat niet goed voor je mentale gezondheid' (NOS, 6 november).

wijkteams

Vorig jaar signaleerde de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd al dat een gebrek aan samenwerking een van de oorzaken van de lange wachtlijsten is. De inspectie pleitte toen vooral voor samenwerking in de regio's tussen psychologen, psychiaters, de ggz en de huisartsen. De inspectie sprak ook over het belang van samenwerken met de gemeenten en sociale wijkteams.

Jongeren met problemen hebben vaak niet één probleem, maar meerdere. Daarom is het zo belangrijk dat instellingen als de ggz samenwerken met andere organisaties.

Er is overigens al enige samenwerking ontstaan, zoals in Amsterdam tussen de jeugdhulp en de volwassen-ggz. Daarin speelt de organisatie Arkin (behandeling van psychische problemen en verslaving) een cen-

trale rol en dat leidde er al toe dat ouders sneller de juiste hulp vonden, waardoor de situatie voor kinderen veiliger werd. Samenwerking buiten de eigen kring ligt voor velen niet voor de hand en

dat is dan ook het nieuwe terrein waarop de voorzitter van de ggz-brancheorganisatie winst wil behalen. Peetoom roept voor het eerst op om nog meer buiten de gebruikelijke kring te kijken voor samenwerking.

Bij het Jeugd Interventie Team in Den Haag worden jongeren drie, zes of negen maanden begeleid bij het zoeken naar huisvesting, werk of het aanpakken van de schulden. Door het zien van jongeren met zulke problemen, heb ik geleerd dat schulden of dakloosheid bijna nooit op zichzelf staan. Als je zo'n probleem hebt, kunnen psychische/psychiatrische problemen oplopen. En het omgekeerde is ook het geval: als je psychische problemen hebt, maakt dat het oplossen van de schulden of dakloosheid ingewikkelder.

Parnassia

Op een enkel gebied ingrijpen, is vaak niet genoeg. Daarom is een brede kijk op de problematiek en een brede aanpak noodzakelijk. Zo werkt het Jeugd Interventie Team in Den Haag goed samen met het Jong Volwassenen Team (tot 24 jaar) en het Top Team (na 24 jaar) van de ggz-instelling Parnassia. Die teams beginnen te behandelen of leiden toe naar psychiatrische zorg, terwijl trajectbegeleiders bij het Jeugd Interventie Team tegelijkertijd met de jongeren werken aan de aanpak van schulden en/of het oplossen van dakloosheid. Dat is een werkwijze die strookt met wat Peetoom van de Nederlandse ggz bepleit. Soms moet buiten het (ggz-) systeem gekeken worden.

leien dakje

Vanuit het Jeugd Interventie Team in Den Haag gaat de samenwerking met de ggz van een leien dakje. De opgedane ervaring kan helpen bij het slaan van nieuwe bruggen, bijvoorbeeld met de specialistische ggz (waar mensen komen met ADHD, depressie of persoonlijkheidsproblematiek). COVID-19 en wat er allemaal over te lezen is op sociale media zorgt voor angst bij jongeren. Een aantal van hen is daardoor nu extra gevoelig voor depressie. De lockdown en het vele thuiszitten leidde tot meer huiselijk geweld en misbruik. Dat zorgde ervoor dat jongeren dakloos werden. Zij waren thuis in gevaar waren of hielden het niet meer uit. Deze gevolgen van de huidige pandemie vereisen kortom nog meer samen optrekken. <